

Latvijas Republikas Senāts

SPRIEDUMS

Rīgā 2025.gada 7.novembrī

Administratīvo lietu departamenta kopsēdē šādā sastāvā: senatore referente Līvija Slica, senatori Dzintra Amerika, Ermīns Darapoļskis, Vēsma Kakste, Laura Konošonoka, Anita Kovaļevska, Diāna Makarova, Indra Meldere, Jānis Pleps, Ieva Višķere un Rudīte Vīduša

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /Persona A/ pieteikumu par Valsts robežsardzes 2023.gada 24.janvāra lēmuma Nr. 23-10.1.1/324 atcelšanu, sakarā ar /Persona A/ kasācijas sūdzību par Administratīvās apgabaltiesas 2024.gada 21.februāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Valsts robežsardzes 2022.gada 1.decembra lēmumu Nr. 23.3-1.1.1/1895 pieteicējam – Valsts robežsardzes /Pārvaldes nosaukums/ pārvaldes /Nodaļas nosaukums/ robežapsardzības nodaļas /amata nosaukums/ /Persona A/ – piemērots disciplinārsods par diviem pārkāpumiem: 1) norīkojuma pienākuma izpildes un pastiprināta robežuzraudzības režīma laikā 2022.gada 26.oktobrī pieteicējs veica darbības, kas nebija saistītas ar norīkojuma uzdevuma izpildi (fotografēja un filmēja notikumus ar savu personīgo mobilo telefonu); 2) pieteicējs rīkojās pretēji ētikas pamatprincipiem un valsts pārvaldes vērtībām (izteica neviennozīmīgu komentāru krievu valodā „*ruskije ne sdajutsja*” (latviešu valodā – *krievi nepadodas*, turpmāk – strīdus komentārs) padomju režīmu slavinoša pieminekļa „Draudzības kurgāns” piemiņas plāksņu ar uzrakstu krievu valodā demontāžas darbu laikā un uzņemtās fotogrāfijas pie pieminekļa un nofilmēto videoierakstu ar izteikto strīdus komentāru ievietoja lietotnes *WhatsApp* grupā „/Robežapsardzības nodaļas nosaukums/ RSN”, radot būtisku kaitējumu valstij. Sākotnējā lēmumā, nosakot pieteicējam disciplinārsodu par katru pārkāpumu atsevišķi, secināts, ka par pirmo pārkāpumu pieteicējam piemērojams disciplinārsods – rājiens, savukārt par otro pārkāpumu pieteicējam piemērojams disciplinārsods – atvaļināšana no dienesta. Galīgais disciplinārsods noteikts – atvaļināšana no dienesta.

Pieteicējs nepiekrīta sākotnējam lēmumam un to apstrīdēja. Ar Valsts robežsardzes 2023.gada 24.janvāra lēmumu Nr. 23-10.1.1/324 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) sākotnējais lēmums atstāts negrozīts.

Pieteicējs iesniedza pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu.

[2] Ar Administratīvās apgabaltiesas 2024.gada 21.februārspriedumu pieteikums noraidīts. Apgabaltiesa pievienojās pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai un spriedumā norādīja turpmāk minētos argumentus.

[2.1] Lietā ir strīds par faktisko un tiesisko apstākļu novērtējumu, proti, vai pieteicējs konkrētajos apstākļos ir pamatoti saukts pie disciplināratbildības par Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm disciplināratbildības likuma (turpmāk – Disciplināratbildības likums) 3.panta pirmajā daļā paredzēto disciplinārpārkāpumu – amatpersonas ar nodomu (tīši) vai aiz neuzmanības izdarīta darbība vai bezdarbība, kas saistīta ar tās dienesta pienākumu pildīšanu un izpaužas kā tiesību aktos noteiktās kārtības un prasību neievērošana.

[2.2] Pārsūdzētajā lēmumā konstatēts, ka pieteicējs nav ievērojis Valsts robežsardzes 2014.gada 4.aprīļa noteikumu Nr. 11 „Dienesta organizācijas kārtība Valsts robežsardzes teritoriālo pārvalžu struktūrvienībās, kas veic robežkontroli un imigrācijas kontroli” 36.5. un 36.6.apakšpunktu, Valsts robežsardzes 2020.gada 9.marta noteikumu Nr. 4 „Valsts robežsardzes amatpersonas ar speciālo dienesta pakāpi un darbinieka ētikas kodekss” (turpmāk – Ētikas kodekss) 9.2. un 9.3.apakšpunktu, 10.punktu, 12.1. un 12.2.apakšpunktu, Ministru kabineta 2018.gada 21.novembra ieteikumu Nr. 1 „Valsts pārvaldes vērtības un ētikas pamatprincipi” (turpmāk – Ieteikumi) 4.1., 4.2., 4.4., 5.1.4., 5.2.1., 5.2.2. un 5.4.3.apakšpunktu un 16.punktu un Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm dienesta gaitas likuma (turpmāk – Dienesta gaitas likums) 6.panta 1., 2., 3. un 4.punktu.

Minētie normatīvie akti paredz, ka: amatpersona ievēro Latvijas Republikas Satversmi (turpmāk – Satversme), starptautisko tiesību normas, likumus un citus normatīvos aktus; amatpersonai aizliegts ar savu darbību vai bezdarbību veikt darbības, kas nav saistītas ar norīkojuma uzdevuma izpildi; nodarbinātais rūpīgi pārdomā savus izteikumus un nelieto vārdus, žestus un mājienus, kas var aizskart citu personu godu un cieņu un neatbilst lietišķajai komunikācijai; nodarbinātais ievēro Valsts robežsardzes vērtības un ētikas pamatprincipus un ciena un nekaitē Valsts robežsardzes reputācijai; nodarbinātais, veicot pienākumus, ievēro profesionalitāti un efektivitāti, godprātību, objektivitāti un neitralitāti un veic darbu sabiedrības labā; paužot viedokli ārpus amata vai darba pienākumu pildīšanas, tai skaitā sociālajos tīklos, nodarbinātais tiecas sniegt pārbaudītu informāciju par valsts pārvaldi un izteikties cieņpilni, veicinot izpratni par valsts pārvaldes lomu un darbu.

Tādējādi, ja amatpersona ar nodomu (tīši) vai aiz neuzmanības nav pildījusi normatīvajos aktos noteiktos pienākumus, kā arī nav ievērojusi amatpersonai noteiktos ētikas principus un ir diskreditējusi iestādi, tā ir saucama pie disciplinārbildības.

[2.3] Pieteicējs 2022.gada 26.oktobrī bija norīkots veikt pieminekļa demontāžas darbu uzraudzību, pierobežas un pierobežas joslas ievērošanas kontroli. Pieteicējs pastiprināta robežuzraudzības režīma laikā veica darbības (fotografēšana un filmēšana ar personīgo mobilo telefonu), kas nebija saistītas ar norīkojuma uzdevuma izpildi.

Pieteicējs arī rīkojās pretēji noteiktajiem amatpersonas ētikas pamatprincipiem un valsts pārvaldes vērtībām, izsakot strīdus komentāru padomju režīmu slavinoša pieminekļa demontāžas darbu laikā un demonstrējot pārējām amatpersonām savas fotogrāfijas un videoierakstu ar izteikto komentāru lietotnes *WhatsApp* grupā. Pieteicēja izteiktajam strīdus komentāram nav viennozīmīga nozīme. Strīdus komentārs var tikt uztverts arī kā atbalsta paušana Krievijas Federācijai un saistāms ar tās pašreiz izvērsto agresiju Ukrainā. Pieteicējs nevarēja nesaprast, ka uzfilmētajā videoierakstā ir dzirdams paša izteiktais komentārs.Paļaušanās, ka no /Robežapsardzības nodaļas nosaukums/ robežapsardzības nodaļas lietotnes *WhatsApp* grupas neviens videoierakstu nekur neizplatīs, neattaisno pieteicēja rīcību, izplatot videoierakstu ar šādu komentāru. Pieteicēja videoieraksts ar strīdus komentāru ir izplatījies interneta vidē un ticis demonstrēts Krievijas Federācijas un Baltkrievijas Republikas ziņu kanālos ar naidīgu kontekstu pret Latvijas Republiku saistībā ar vēsturiskiem notikumiem. Līdz ar to pieteicēja darbību rezultātā ir radīts būtisks kaitējums valstij, kas nav novēršams.

Valsts robežsardze konstatēja, ka pieteicējs norīkojuma laikā nav rīkojies atbilstoši dienesta gaitu reglamentējošiem ārējiem normatīvajiem aktiem un Valsts robežsardzes iekšējiem normatīvajiem aktiem un pārvaldes lēmumiem, kā rezultātā pieteicējs izdarījis vairākus disciplinārpārkāpumus, kas paredzēti Disciplinārbildības likuma 3.panta pirmajā daļā.

[2.4] Pieteicējam piemērots bargākais Disciplinārbildības likumā paredzētais disciplinārsods – atvaļināšana no dienesta.

Pieteicēja izdarītie pārkāpumi nav uzskatāmi par mazsvarīgiem, turklāt viens no tiem ir radījis būtiskas nelabvēlīgas un neatgriezeniskas sekas, lai arī atzīts, ka tas izdarīts aiz neuzmanības.

Robežsargs ir valsts amatpersona. Valsts amatpersonām tiek izvirzītas paaugstinātas prasības, līdz ar to amatpersonas uzvedībai ir jābūt tādai, kas apliecina cieņu un uzticību Latvijas valstij. Pieteicējs pilnībā zaudējis Valsts robežsardzes uzticību, viņa pieļautais disciplinārpārkāpums nav savienojams ar turpmāko dienestu Valsts robežsardzē un šo uzticību nav iespējams atjaunot. Līdzšinējais pozitīvais raksturojums un dienesta gaita konkrētajos apstākļos neatsver uzticības zaudēšanu.

Pieteicējam piemērotais disciplinārsods atzīstams par atbilstošu un samērīgu.

[3] Pieteicējs par apgabaltiesas spriedumu iesniedza kasācijas sūdzību, kurā norādīti turpmāk minētie argumenti.

[3.1] Apgabaltiesa ir pārkāpusi Administratīvā procesa likuma 149. un 154.pantu, jo nav ņēmusi vērā vairākus apstākļus, tādējādi nepareizi iztulkojot pieteicēja izteikto strīdus komentāru.

Norīkojuma vecākais /Persona B/ demontāžas darbu uzraudzības laikā atradās blakus pieteicējam un nenorādīja viņam, ka demontāžas darbu uzraudzības laikā aizliegts uzņemt fotogrāfijas vai veikt videoierakstus. Neilga filmēšana neietekmēja demontāžas darbus un to uzraudzību. Tiesa nav ņēmusi vērā, ar kādu nodomu pieteicējs izteica strīdus komentāru, jo viņam nav bijis nodoms izteikt atbalstu agresorvalstij. Savukārt videoieraksta ievietošanu lietotnes *WhatsApp* grupā pieteicējs nožēlo un apzinās, ka šāda rīcība bijusi nepareiza. Taču konkrēto apstākli tiesa nav ņēmusi vērā, jo spriedumā nav konstatēta pieteicēja vainas forma, atbildību mīkstināšie apstākļi, kā arī nav ņemts vērā, ka pieteicējam vienmēr bijis pozitīvs raksturojums, nav bijuši disciplinārpārkāpumi kopš 2003.gada un pieteicējs saņēmis 30 apbalvojumus.

[3.2] Valsts robežsardze, vērtējot strīdus komentāru, to atzina par neviennozīmīgu – tādu, ko var novērtēt dažādi. Taču tiesa izteiktajam strīdus komentāram piešķīra tikai vienu nozīmi – atbalsta paušanu agresorvalstij. Līdz ar to bargākā disciplinārsoda piemērošana nav samērīga.

[3.3] Tiesa nav ievērojusi un pareizi piemērojusi Administratīvā procesa likuma 9. un 10.pantu, kā arī 59.panta pirmo daļu. Valsts robežsardze disciplinārlietas izskatīšanas laikā nav ieguvusi pietiekamu informāciju administratīvās lietas izskatīšanai, līdz ar to arī tiesai nav bijusi pietiekama informācija, lai izvērtētu, kāds disciplinārsods pieteicējam piemērojams. Pārsūdzētais lēmums balstīts uz tādiem faktiem, kuri nav pamatoti ar objektīviem un racionāliem juridiskiem apsvērumiem, kā arī iestādes konstatējums par pieteicēja atvaļināšanu no dienesta nav objektīvs.

[4] Valsts robežsardze paskaidrojumā par kasācijas sūdzību norāda, ka tā nav pamatota.

Motīvu daļa

[5] Kasācijas tiesvedībā izvērtējams, vai apgabaltiesa ir pieļāvusi kļūdas pierādījumu un pieteicējam piemērotā disciplinārsoda samērīguma vērtējumā.

Par pirmo pārkāpumu

[6] Pārsūdzētajā lēmumā kā pirmais pārkāpums konstatēts tas, ka pieteicējs norīkojuma pienākumu izpildes un pastiprināta robežuzraudzības režīma laikā veica darbības (fotografēšana un filmēšana ar personīgo mobilo telefonu), kas nebija saistītas ar norīkojuma uzdevuma izpildi. Pārsūdzētajā lēmumā norādīts, ka attiecībā uz pirmo pārkāpumu pieteicējs nav ievērojis turpmāk minētās prasības:

1) Valsts robežsardzes 2014.gada 4.aprīļa noteikumos Nr. 11 „Dienesta organizācijas kārtība Valsts robežsardzes teritoriālo pārvalžu struktūrvienībās, kas veic robežkontroli un imigrācijas kontroli” noteikto, ka norīkojumā aizliegts ar savu darbību vai bezdarbību apdraudēt norīkojuma uzdevuma izpildi (36.5.apakšpunkts) un veikt darbības, kas nav saistītas ar norīkojuma uzdevuma izpildi (36.16.apakšpunkts);

2) norīkojuma uzdevuma Nr. 304-597 4.5.3.apakšpunktā robežsargu norīkojuma personālam noteikto uzdevumu veikt pastiprinātu akustisko un vizuālo apvidus kontroli norīkojuma laikā, it īpaši Krievijas Federācijas pusē notiekošo valsts robežas tuvumā;

3) robežuzraudzības uzdevuma Nr. 304-2748 9.punktā noteiktos uzdevumus un īpašos norādījumus norīkojumam: no plkst. 9:00 līdz plkst. 11:50 veikt pierobežas joslas ievērošanas kontroli.

Pieteicējs kasācijas sūdzībā par pirmo pārkāpumu norāda, ka norīkojuma vecākais /Persona B/ demontāžas darbu uzraudzības laikā atradās pieteicējam blakus un nenorādīja viņam, ka nedrīkst fotografēt vai filmēt demontāžas darbu procesu. Neilga filmēšana neesot ietekmējusi demontāžas darbus un to uzraudzību.

Apgabaltiesa ir izvērtējusi minētos pieteicēja argumentus. Tiesa atzina, ka disciplinārlietā ir pietiekami pierādījumi, ka pieteicējs patvaļīgi pieņēma lēmumu izmantot savu personīgo telefonu, lai uzņemtu vairākas fotogrāfijas un nofilmētu videoierakstu. Vienlaikus ar fotografēšanos, fotografēšanu un filmēšanu nebija iespējams veikt Krievijas Federācijas un Baltkrievijas Republikas valsts robežai piegulošo teritoriju novērošanu. Atļauja turēt pie sevis telefonu norīkojuma laikā nedod tiesības izmantot to izklaidēm. Tāpat tiesa norādīja, ka pieteicējam pašam jāuzņemas atbildība par savu rīcību, proti, tas, ka norīkojuma vecākais neizrādīja pieteicējam, nav pamats atbrīvot pieteicēju no atbildības.

Senāts nekonstatē kļūdas pierādījumu vērtējumā, līdz ar to minētie kasācijas sūdzības argumenti noraidāmi kā nepamatoti.

Par otro pārkāpumu

[7] Pārsūdzētajā lēmumā kā otrs pārkāpums norādīts tas, ka pieteicējs rīkojās pretēji noteiktajiem amatpersonas ētikas principiem un pārvaldes vērtībām, izsakot neviennozīmīgu strīdus komentāru padomju režīmu slavinoša pieminekļa demontāžas darbu laikā un demonstrējot pārējām amatpersonām savas fotogrāfijas un videoierakstu ar izteikto komentāru. Attiecībā uz otro pārkāpumu pārsūdzētajā lēmumā norādīts, ka pieteicējs pārkāpis turpmāk minētās normatīvo aktu normas.

Pieteicējs pārkāpis šādas Ētikas kodeksa normas:

- 1) 8.punkts – Valsts robežsardzes ētikas pamatprincipi ir noteikti Ieteikumu 5. un 6.punktā, kā arī IV nodaļā;
- 2) 9.2.apakšpunkts – nodarbinātais rūpīgi pārdomā savus izteikumus;
- 3) 9.3.apakšpunkts – nodarbinātais nelieto vārdus, žestus un mājienus, kas var aizskart citu personu godu un cieņu un neatbilst lietišķajai komunikācijai;
- 4) 10.punkts – Ētikas kodeksa normas nodarbinātais ievēro gan dienesta (darba), gan arī ārpus dienesta (darba) pienākumu izpildes laika un vietas;
- 5) 12.1.apakšpunkts – nodarbinātajam ir pienākums ievērot šo iekšējo noteikumu 7., 8. un 9.punktā noteiktās Valsts robežsardzes vērtības un ētikas principus;
- 6) 12.2.apakšpunkts – nodarbinātajam ir pienākums cienīt un nekaitēt Valsts robežsardzes reputācijai.

Pieteicējs pārkāpis šādas Ieteikumu normas:

- 1) nodarbinātais rīkojas saskaņā ar šādām valsts pārvaldes vērtībām: profesionalitāte un efektivitāte (4.1.apakšpunkts); godprātība (4.2.apakšpunkts); darbs sabiedrības labā (4.4.apakšpunkts);
- 2) nodarbinātais ievēro šādus šo ieteikumu 4.punktā minētajās vērtībās balstītus ētikas pamatprincipus: rīcība, lēmumi un viedokļi ir pamatoti un izsvērti, balstīti situācijas analīzē, objektīvos faktos un datos (5.1.4.apakšpunkts);
- 3) godprātība: savus pienākumus pilda godprātīgi – godīgi, atklāti un patstāvīgi, ievērojot likumus, ētikas normas un citas saistošas prasības (5.2.1.apakšpunkts); pildot pienākumus, ievēro objektivitāti un neitralitāti (profesionālo neatkarību). Atturas no darbības, kuras dēļ nodarbinātā vai iestādes godprātība, objektivitāte vai neitralitāte var tikt apšaubīta (5.2.2.pakšpunkts);
- 4) pildot pienākumus, ievēro tiesiskuma un politiskās neitralitātes principu, kā arī pamatojas uz profesionālajiem kritērijiem neatkarīgi no savas politiskās pārliecības (5.4.3.apakšpunkts);
- 5) paužot viedokli ārpus amata vai darba pienākumu pildīšanas, tai skaitā sociālajos tīklos, nodarbinātais tiecas sniegt pārbaudītu informāciju par valsts pārvaldi un izteikties cieņpilni, veicinot izpratni par valsts pārvaldes lomu un darbu (16.punkts).

Pieteicējs nav ievērojis Dienesta gaitas likuma 6.panta 1., 2., 3. un 4.punktā noteikto: amatpersonas vispārīgie pienākumi ir ievērot Satversmi, Latvijas Republikai saistošas starptautisko tiesību normas, likumus un citus normatīvos aktus; godprātīgi pildīt doto amatpersonas zvērestu; apzinīgi un godprātīgi pildīt amata pienākumus un augstāku amatpersonu rīkojumus (pavēles); ievērot amatpersonām noteiktos ētikas principus.

[8] Pieteicējs kasācijas sūdzībā norāda, ka tiesa neesot ņēmusi vērā, ar kādu nodomu pieteicējs izteica strīdus komentāru, jo viņam neesot bijis nodoma izteikt atbalstu agresorvalstij. Valsts robežsardze, vērtējot pieteicēja izteikumus, tos atzinusi par neviennozīmīgiem – tādiem, ko var novērtēt dažādi, taču tiesa izteiktajam strīdus komentāram piešķīrusi tikai vienu nozīmi – atbalsta paušanu agresorvalstij. Pieteicējs uzskata, ka piemērotais sods nav samērīgs.

Apgabaltiesa, tostarp pievienojoties pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai, attiecībā uz otro pārkāpuma būtību un piemērotā disciplinārsoda samērīgumu ir atzinusi par pareizu pārsūdzētajā lēmumā norādīto pamatojumu.

Senāts nekonstatē kļūdas pierādījumu vērtējumā, kā arī atzīst, ka apgabaltiesa ir pareizi novērtējusi pieteicējam piemērotā disciplinārsoda samērīgumu turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

[9] No pārsūdzētā lēmuma un apgabaltiesas sprieduma secināms, ka otrajā pārkāpumā viens no būtiskākajiem elementiem ir pieteicēja izteiktais strīdus komentārs. Tiesa norādījusi, ka pieteicēja videoierakstā izteiktajam strīdus komentāram nav viennozīmīga nozīme: strīdus komentāru var uztvert kā atbalsta paušanu Krievijas Federācijai, kas saistāms ar tās pašreiz izvērsto agresiju Ukrainā.

Senāts piekrīt pieteicējam, ka tiesa nav vērtējusi, ar kādu tieši nodomu pieteicējs ir izteicis strīdus komentāru, taču jāņem vērā, ka jau iestāde ir atzinusi, ka nav iespējams iegūt pierādījumus, tieši ar kādu nozīmi pieteicējs ir izteicis strīdus komentāru. Iestāde arī norādījusi, ka pastāv šaubas, vai pieteicējs strīdus komentāru ir

izteicis par darbu procesu vai paudis savu nelojālo attieksmi pret Latvijas valsti. No apgabaltiesas sprieduma kopumā secināms, ka konkrētajā gadījumā nav nozīmes tam, ar kādu tieši nodomu pieteicējs ir izteicis strīdus komentāru, un līdz ar to arī tam, vai pieteicējs ir paudis nelojālu attieksmi pret Latvijas valsti, bet gan ir nozīme izteikto vārdu nozīmei un apstākļiem, kādos strīdus komentārs izteikts.

Senāts piekrīt, ka strīdus komentārs nav viennozīmīgs. Tas var tikt izmantots, lai paustu viedokli par krievu tautas pārkāpumu, tas var būt provokatīvs un zināmos apstākļos tas var tikt uztverts arī kā agresīvs (sal. *Eiropas Cilvēktiesību tiesas 2025.gada 10.jūlija sprieduma lietā „Rodina un Borisova v. Latvia”*, iesnieguma Nr.[2623/16](#) un [2299/16](#), 106.punkts) un var asociēties ar atbalstu Krievijas Federācijai, kā to secinājusi apgabaltiesa. Apgabaltiesa norādījusi, ka strīdus komentārs tika izteikts padomju režīmu slavinoša pieminekļa demontāžas darbu laikā. Minētie apstākļi lietā pamatoti ir vērtēti kontekstā ar ģeopolitisko situāciju pasaulē, proti, Krievijas Federācijas izvērsto agresiju un kara darbību Ukrainā. Arī Eiropas Cilvēktiesību tiesa ir norādījusi, ka nevarignorēt faktu, ka Latvija ir Krievijas kaimiņvalsts, kura jau 2014.gadā bija iebrukusi daļā Gruzijas un ieguvusi militāru un politisku kontroli pār daļu Ukrainas (*Eiropas Cilvēktiesību tiesas 2023.gada 23.maija lēmuma lietā „Gaponenko v. Latvia”*, iesnieguma Nr.[30237/18](#), 43.punkts), turklāt 2022.gada 24.februārī Krievija sāka jaunu militāru iebrukumu Ukrainā.

Kā jau tika minēts, otrā pārkāpuma elements ir arī uzfilmētā videoieraksta ar tur dzirdamo strīdus komentāru demonstrēšana citām Valsts robežsardzes amatpersonām lietotnes *WhatsApp* grupā, kas savukārt ir devis iespēju citiem ar šo videoierakstu dalīties un publicēt.

Līdz ar to Senāts piekrīt apgabaltiesai, ka nav izšķirošas nozīmes, ar kādu nodomu pieteicējs izteica strīdus komentāru. Pieteicējam bija jāapzinās, ka neatkarīgi no viņa nodoma strīdus komentārs ir tāds, kas var asociēties arī ar atbalstu Krievijas Federācijas agresijai, jo īpaši padomju režīmu slavinoša pieminekļa demontāžas darbu laikā pašreizējos ģeopolitiskajos apstākļos. Pieteicējam bija arī jāapzinās, ka šāda neviennozīmīga izteikuma paušana videomateriālā, kas turklāt pēc tam tika izsūtīts tālāk citām personām, var sabiedrībai radīt šaubas par pieteicēja kā Latvijas valsts robežsarga vērtībām un uzticamību un var graut robežsardzes kā valsts institūcijas reputāciju un sabiedrības uzticēšanos tai.

Kā jau uzsvērts, robežsargs ir Valsts robežsardzes amatpersona, kurai atbilstoši sprieduma iepriekšējā punktā minētajām tiesību normām ir jāievēro Ētikas kodeksa normas gan dienesta laikā, gan ārpus dienesta, tostarp rūpīgi jāpārdomā savi izteikumi, jāizturas tā, lai nekaitētu Valsts robežsardzes reputācijai un jārīkojas atbilstoši valsts pārvaldes vērtībām. Valsts robežsardzes amatpersonām ir izvirzīti augsti uzvedības standarti. Ikvienam robežsargam, jo īpaši pašreizējos ģeopolitiskajos apstākļos, ir rūpīgi jāpārdomā, lai tā izteikumi un rīcība neradītu kaitējumu robežsardzes reputācijai. Līdz ar to pieteicējam bija rūpīgi jāpārdomā savs izteikums, kā arī nofilmētā videoieraksta demonstrēšana kolēģiem, riskējot ar videoieraksta nekontrolētu izplatīšanos arī tālāk interneta vidē, kas arī ir noticis konkrētajā gadījumā. Ņemot vērā minēto, Senāts piekrīt apgabaltiesas secinājumam, ka pieteicējs kā valsts amatpersona ir rīkojies bezatbildīgi, neprofesionāli un neētiski. Ar savu pārkāpumu pieteicējs ir nodarījis kaitējumu Valsts robežsardzes reputācijai, tātad arī valstij.

[10] Saskaņā ar Disciplinārtbildības likuma 15.panta pirmo daļu, piemērojot disciplinārsodu, ņem vērā disciplinārpārkāpuma izdarīšanas apstākļus, disciplinārpārkāpuma raksturu, disciplinārpārkāpuma radīto zaudējumu un kaitējumu, amatpersonas vainas formu, atbildību mīkstinošos apstākļus, atbildību pastiprinošos apstākļus, disciplinārsoda piemērošanas lietderības apsvērumus (vai pārkāpums nav mazsvarīgs, vai tas ir radījis nelabvēlīgas sekas), piemērojamā disciplinārsoda samērīgumu ar izdarīto disciplinārpārkāpumu.

Nav pamatots pieteicēja kasācijas sūdzības arguments, ka apgabaltiesa nav izvērtējusi piemērotā disciplinārsoda samērīgumu. Apgabaltiesa ir vērtējusi abu disciplinārpārkāpumu izdarīšanas apstākļus un to raksturu, kā arī atzinusi, ka otrais pārkāpums radījis būtiskas nelabvēlīgas un neatgriezeniskas sekas. Tāpat apgabaltiesa secinājusi, ka Valsts robežsardze ir izvērtējusi pieteicēja dienesta gaitu, pieteicēja raksturojumu un atbildību mīkstinošo apstākli – izdarītā nožēlošanu. Vienlaikus apgabaltiesa atzinusi, ka pārsūdzētajā lēmumā pamatoti secināts, ka līdzšinējais pozitīvais pieteicēja raksturojums un dienesta gaita konkrētajos apstākļos neatsver iestādes uzticības zaudēšanu pieteicējam, un to nevar mainīt pieteicēja nožēla par izdarītajiem disciplinārpārkāpumiem. Spriedumā pretēji kasācijas sūdzībā norādītajam ir konstatēta pieteicēja vainas forma, proti, pirmais pārkāpums izdarīts ar tīšām darbībām, otrais – aiz neuzmanības.

[11] Apkopojot minēto, Senāts atzīst, ka nav pamata apgabaltiesas sprieduma atcelšanai.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 348.panta pirmās daļas 1.punktu un 351.pantu, Senāts

nosprieda

atstāt negrozītu Administratīvās apgabaltiesas 2024.gada 21.februāra spriedumu, bet /Persona A/ kasācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams.

L. Slica Dz. Amerika E.
Darapņskis V. Kakste L.
Konoņonoka A. Kovaļevska D.
Makarova I. Meldere J. Pleps I.
Višķere R. Vīduša